

AVANTPROJECTE DE LLEI

de modificació de la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres.

Exposició de motius

La xarxa de carreteres, històricament, ha jugat un paper fonamental en la mobilitat de les persones i en el transport de mercaderies, i per tant ha estat un vector determinant per al progrés econòmic i social del país. Les comunicacions entre les persones, les relacions entre pobles, viles i ciutats, l'articulació del territori, també s'han desenvolupat a través de la xarxa de camins i carreteres.

La Generalitat té competència exclusiva sobre la seva xarxa viària en tot l'àmbit territorial de Catalunya i també té competència en la participació en la gestió de la xarxa de l'Estat a Catalunya, d'acord amb el que estableix l'article 140 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya. Aquest mateix precepte inclou dins les competències de la Generalitat l'ordenació, la planificació i la gestió integrada de la xarxa viària a Catalunya.

L'exercici de la competència legislativa en aquesta matèria, va donar lloc en un primer moment a l'aprovació de la Llei 16/1985, d'11 de juliol, d'ordenació de les carreteres de Catalunya. En compliment d'aquesta llei, el Govern va aprovar el Pla de Carreteres de Catalunya, mitjançant el Decret 311/1988, de 25 d'octubre. Posteriorment aquesta llei fou derogada per la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres, modificada parcialment per la Llei 6/2005, de 2 de juny, que han suposat una regulació pròpia i específica del sector.

Pel que fa a la titularitat de la xarxa, la Llei 7/1993, determinava el traspàs a la Generalitat de totes les carreteres de les Diputacions catalanes, quedant supeditada l'efectivitat de la nova titularitat d'aquesta xarxa a la finalització del procediment de traspàs que establí la mateixa llei. Aquest canvi de titularitat mai no s'ha efectuat en la seva totalitat, sinó únicament en els casos en què les característiques pròpies de cada via ho feien aconsellable.

La Generalitat de Catalunya des del moment en què va assumir la transferència de la xarxa de carreteres de l'Estat, s'ha reservat la titularitat i la gestió de la xarxa bàsica i comarcal, tot i que algunes de les carreteres de la Generalitat tenien funcions de carreteres locals. Al mateix temps les diputacions han continuat gestionant durant més de 150 anys la seva xarxa, essencialment de carreteres locals, tot i que algunes tenien funcions comarcals.

L'aprovació l'any 2003 de la llei de Mobilitat de Catalunya i el seu posterior desplegament a través de les Directrius Nacionals de Mobilitat, els Decrets que regulen els estudis d'Avaluació de la Mobilitat generada, i els diferents plans territorials i d'àrees urbanes, determinen uns nous paradigmes en la relació entre el territori, l'urbanisme i les infraestructures, que obliguen a una visió global i transversal de tots aquests àmbits, i alhora estableixen la necessitat d'un enfoc multimodal de la mobilitat i de les seves infraestructures.

El Pla d'Infraestructures del Transport terrestre, aprovat mitjançant el decret 310/2006 de 25 de juliol introdueix per primera vegada la planificació conjunta de les xarxes viàries, ferroviàries, logístiques i del transport de Catalunya. Així mateix, l'aprovació d'aquest Pla va

comportar la definició de les xarxes bàsiques i comarcals, essent la resta de carreteres xarxa local.

Establerta la classificació funcional sistematitzada de la xarxa, s'ha obert una nova etapa que obliga, per raons d'eficiència i optimització de recursos, a clarificar l'atribució de la titularitat i competència de la xarxa de carreteres de Catalunya: La xarxa local, en aquesta llei s'atribueix a les diputacions i als ens locals de caràcter regional que les substitueixin; i la xarxa bàsica i comarcal s'atorga a la Generalitat de Catalunya.

Aquesta nova distribució de la xarxa de carreteres obliga a atorgar a les diputacions i entitats regionals d'àmbit supracomarcal, en la seva xarxa de carreteres, les funcions i competències que la llei reservava a la Generalitat, i així s'equiparen les respectives titularitats.

Igualment, i amb una visió de futur, s'estableix un mecanisme àgil que permetrà la modificació de la xarxa de carreteres de les diferents administracions, quan es produeixin canvis de funcionalitat a conseqüència de les successives actuacions realitzades en el territori, que facin que determinats trams passin a reunir les característiques funcionals d'una classe distinta de carretera.

També es regula, a través de l'elaboració de plans zonals, la possibilitat que alguns camins de la xarxa municipal passin a carreteres locals de les diputacions o ens regionals.

Finalment en l'àmbit de clarificació competencial, la llei fixa el mecanisme que s'haurà d'utilitzar per a traspassar a les diputacions aquelles carreteres de la xarxa local que eren de titularitat i gestionades per la Generalitat, tot fixant un conveni de finançament per a poder realitzar inversions en les carreteres transferides.

D'altra banda, la present Llei suposa també la introducció de canvis significatius pel que fa a l'àmbit de la publicitat. La sensibilitat dels ciutadans respecte la qualitat del paisatge és cada vegada més exigent, i així Catalunya ha estat pionera en l'elaboració de la llei del Paisatge.

La publicitat en zones pròximes a les carreteres és un element que enlletgeix el paisatge, alhora que pot comportar un cert risc de distracció per als conductors. La publicitat està prohibida en els àmbits rurals i del sòl no urbanitzable, però està autoritzada en els sòls urbans.

En aquesta llei es modifiquen alguns preceptes de la llei actualment vigent, referits a la publicitat, per tal de clarificar el règim regulador d'aquesta activitat en els trams urbans, autoritzant-la exclusivament en les travesses urbanes, excepte en les autovies urbanes. D'aquesta manera es proporcionarà als usuaris una major seguretat en eliminar determinats riscos que es deriven de la publicitat.

La present Llei consta doncs de quatre articles, que modifiquen articles de l'actual Llei de Carreteres, una disposició addicional, dues disposicions transitòries i una disposició derogatòria.

Article 1

Addició d'un article en el Títol Primer

S'afegeix un article, el 5 bis, en el Títol Primer de la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres, amb el text següent:

“Article 5 bis

Titularitat de les carreteres

1.- La Generalitat manté, en virtut d'aquesta Llei, la titularitat de les carreteres de les xarxes bàsica i comarcal de Catalunya, no reservades a la titularitat de l'Estat.

2.- S'atribueix, en virtut d'aquesta Llei, a les Diputacions de Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona, o als ens supramunicipals que les puguin substituir d'acord amb les previsions estatutàries, la titularitat de les carreteres que integren la xarxa local en els seus respectius àmbits territorials.

A les carreteres de la xarxa local actual s'hi poden afegir, en el futur, les que es defineixin com a tals en els plans zonals que, amb aquesta finalitat, redactin les Diputacions, que hauran de ser aprovats pel Departament de Política Territorial i Obres Públiques

Article 2

Addició d'un article en el Títol Primer

S'afegeix un article, el 10 bis, en el Títol Primer de la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres, amb el text següent:

“Article 10 bis

Canvi de titularitat

-1. L'administració de la Generalitat pot, per raons d'interès públic, acordar amb d'altres administracions públiques el canvi de titularitat de les carreteres .

Amb aquesta finalitat l'Administració titular de la carretera incoarà i tramitarà el corresponent expedient, el qual, amb l'acord de les administracions interessades, serà elevat al Govern de la Generalitat per a la seva aprovació.

Els canvis de titularitat comportaran el traspàs del béns de domini públic afectes a les carreteres traspassades.

2.- L'assumpció de l'efectiva titularitat de les carreteres operarà plenament a partir del moment que es signin, per part d'ambdues administracions, les corresponents actes formals del traspàs que corresponguin, en les quals s'especificaran amb precisió les característiques dels trams a cedir i es reflectirà la documentació a intercanviar entre les administracions.

3.- Els acords de canvi de titularitat hauran de tenir el seu reflex en el Catàleg de Carreteres de la Generalitat.

4. L'establert en aquest article no és d'aplicació en el cas de traspàs de vies urbanes previst a l'article 38 d'aquesta Llei.”

Article 3

Modificació de l'article 32

Es modifica l'article 32 de la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres, que queda redactat en els termes següents:

“Article 32

Publicitat

-1 Amb caràcter general, es prohibeix la realització de publicitat en una franja de cent metres, mesurada des de l'aresta exterior de la calçada, i es prohibeix, en qualsevol cas, la publicitat visible des de la zona de domini públic de la carretera.

Aquesta prohibició no dóna dret a indemnització.

-2 No és d'aplicació la prohibició establerta en l'apartat anterior als trams de carretera en travessera, regulats per l'article 36 d'aquesta llei.

-3 Als efectes del que estableix l'apartat 1, no es consideren publicitat els rètols informatius, ni els rètols o les instal·lacions similars indicatius d'establiments mercantils o industrials, sempre que se situïn en el mateix edifici o en la seva immediata proximitat i no incloguin cap tipus d'informació addicional.

-4 Són rètols informatius:

- a) Els senyals de servei.
- b) Els que assenyalin indrets, centres o activitats d'atracció o interès turístics o culturals.
- c) Els que siguin exigits per la normativa internacional.

La forma, els colors, les dimensions i les determinacions lingüístiques dels rètols informatius s'han d'ajustar als criteris establerts per la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que estableix la normativa general aplicable en la matèria.

-5 En qualsevol cas, els rètols a què es refereix l'apartat 3 requereixen l'autorització prèvia del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.”

Article 4

Modificació de l'article 36

Es modifica l'article 36 de la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres, que quedarà redactat en els termes següents:

“Article 36

Concepte i règim jurídic

-1 Els trams urbans i les travesseres es regeixen per les disposicions d'aquest capítol i, en allò que els sigui aplicable, per la resta de disposicions d'aquesta Llei.

-2 Es considera tram urbà la part de carretera que transcorre per sòl classificat com a urbà pel planejament urbanístic o per terrenys que, en execució del planejament urbanístic i d'acord amb la legislació urbanística, hagin assolit aquesta classificació.
En qualsevol cas aquesta circumstància s'ha de donar en els dos marges de la carretera.

-3 Es considera travessera la part de tram urbà en la qual hi hagi edificacions consolidades almenys en dues tercers parts de la seva longitud i que tingui un entramat de carrers almenys en un dels costats.

La determinació de les travesseres s'ha d'establir d'acord amb el procediment que sigui determinat per via reglamentària.

-4 En cap cas tindran la consideració de travessera les vies de calçades separades per cada sentit de circulació i aquells altres supòsits que es puguin establir reglamentàriament.

Disposició addicional

Les competències que la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres atribueix a la Generalitat o als seus òrgans s'han d'entendre atribuïdes a la resta d'Administracions públiques que, d'acord amb el que disposa aquesta Llei, son titulars de carreteres de Catalunya no reservades a la titularitat de l'Estat, i als òrgans competents d'aquestes, inclòs l'exercici de la potestat sancionadora, que s'exercirà de conformitat amb el que disposa el Títol V de la Llei 7/1993.

Disposicions transitòries

Primera

1. El procés dels traspàsos que cal efectuar, entre la Generalitat de Catalunya i les Diputacions, d'acord amb la atribució de competències que preveu l'article 5bis de la Llei 7/1993, de 30 de setembre, incorporat per l'article 1 d'aquesta Llei, es durà a terme a través d'un conveni, que serà aprovat pel Govern de la Generalitat i els òrgans corresponents de cada Diputació, el qual, si s'escau, anirà acompanyat dels recursos econòmics necessaris pel finançament de la inversió.

No han de ser objecte de traspàs les carreteres de la xarxa local que les Diputacions han continuat explotant des de l'entrada en vigor de la llei 7/1993, de 30 de setembre.

2. Les transferències de titularitat aprovades operaran plenament a partir del moment que es signin, per part d'ambdues administracions, les corresponents actes formals del traspàs que corresponguin, en les quals s'especificaran amb precisió les característiques dels trams a cedir i es reflectirà la documentació a intercanviar entre les Diputacions i la Generalitat de Catalunya per tal de prestar els serveis acordats.

3. Mentre no siguin efectives les transferències de titularitat que estableix aquesta disposició transitòria, cadascuna de les administracions exerciran les competències i funcions que fins el moment exerceixen.”

Segona

1. Es dóna un termini de 6 mesos a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per retirar tota la publicitat que es trobi en els trams urbans que no tinguin la consideració de travessera i no disposi d'autorització.

2. Es dóna un termini de 2 anys a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per retirar tota la publicitat en trams urbans que no tinguin la consideració de travessera i que disposi d'autorització.

3. La retirada de la publicitat no genera en cap cas dret a indemnització.

Disposició derogatòria

Queden derogades les disposicions transitòries primera i segona de la Llei 7/1993, de 30 de setembre, de carreteres i tota altra disposició que s'oposi al que estableix aquesta Llei.